

Motion till riksdagen

1989/90:Bo10

av Hans Nyhage (m)

med anledning av prop. 1988/89:154 om en
ny regional statlig förvaltning

I propositionen framförs att om det i den framtida fiskeadministrationen finns en länsanknytning skall den nya länsstyrelsen svara för denna verksamhet. För att säkra en god och allsidig kompetens hos länsstyrelserna föreslås att regeringen i länsstyrelseinstruktionen fastställer att vissa expertfunktioner – länsexperter – skall finnas företrädna vid styrelserna inom ett antal viktiga sakområden, däribland fiske.

Den kommitté som har utvärderat pågående försök med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län föreslår i sitt betänkande (SOU 1989:5) att fiskenämndernas nuvarande verksamhet i framtiden skall inordnas i de nya länsstyrelserna, bl.a. med hänsyn till att fiskefrågorna utgör en viktig faktor för länets utveckling.

Jordbruksdepartementet tillsatte i december 1988 en utredning med uppdrag att se över prisregleringen på fisk och vissa därmed sammanhängande frågor. I utredningsuppdraget ingår att göra en förutsättningslös översyn av den statliga fiskeadministrationen, inkl. fiskenämnderna. Nämndernas nuvarande mera lokala uppgifter för fritidsfisket m.m. bör i fortsättningen kunna överlämnas till kommunerna. I direktiven upplyses om att försöksverksamheten med samordnad länsförvaltning i Norrbottens län utvärderas av en särskild kommitté och att utredningen även bör beakta kommitténs överväganden.

Fiskenämnderna verkställer i dag politik för yrkesfisket, vattenbruket, fritidsfisket och fiskevården. Nämnderna fullgör fiskeverkets myndighetsfunktioner på länsplanet och svarar för att den statliga fiskepolitiken anpassas till förhållandena inom verksamhetsområdet samt att de resurser som satsas på en regional utveckling av fiske och fiskevård samordnas och utnyttjas på bästa möjliga sätt. Vården och nyttjandet av vårt lands fiskevatten förutsätter en planering som är integrerad med annan planering av naturresurserna. På länsnivå samordnar fiskenämnderna de övergripande, centrala bedömningarna med de regionala och lokala intressena. Det är nödvändigt särskilt med tanke på den långsiktiga fiskevården, som utgör själva grunden för fiskeutövat.

Fiskenämndernas länsorganisation är väl inarbetad och har god kunskap om länets fiske och fiskevatten samt har ett väl fungerande samarbete med andra länsmyndigheter, kommuner och fiskeorganisationer m.fl.

Följande exempel på utvecklings- och bevarandeåtgärder kan illustrera nödvändigheten av en länsanknuten fiskekompetens:

Mot. 1989/90
Bo10

- Planärenden (NRL, PBL, kommunala översiktsplaner).
- Regionalpolitiska satsningar i avsikt att tillföra länen arbetstillfällen och inkomster, bl.a. fisketurism.
- Utveckling av vattenbruk (fiskodling och kräftodling) och yrkesfiske.
- Tillsyn och åtgärder för att förhindra smittsamma fisk- och kräftsjukdomar.
- Styrning av utplantering av fisk och kräftor från biologisk synpunkt.
- Bevarande av genetiskt ursprungliga stammar av bl.a. lax och öring.
- Fiskevårdsplanering inom hela vattensystem som omfattar flera kommuner.
- Miljö- och vattenvård på länsnivå. Vatten och fiskbestånd är ofta utsatta för exploateringshot från en rad konkurrerande verksamheter.
- Planering och prioritering av kalkningsinsatser i länet.

Många kommuner och fiskeorganisationer utför i dag ett värdefullt arbete inom fiskesektorn. Här kan särskilt nämnas kalkning av sjöar och vattendrag och lokalt utförda fiskevårdsåtgärder. I takt med det ökade intresset för miljö-, vatten- och fiskevård kommer än större krav att ställas på en väl fungerande länsanknuten statlig fiskerierorganisation med erforderlig kompetens. Denna kompetenspool bör finnas inom den nya länsstyrelseorganisationen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att fiskefrågor av regional karaktär även fortsättningsvis skall handläggas på länsnivå.

Stockholm den 4 oktober 1989

Hans Nyhage (m)